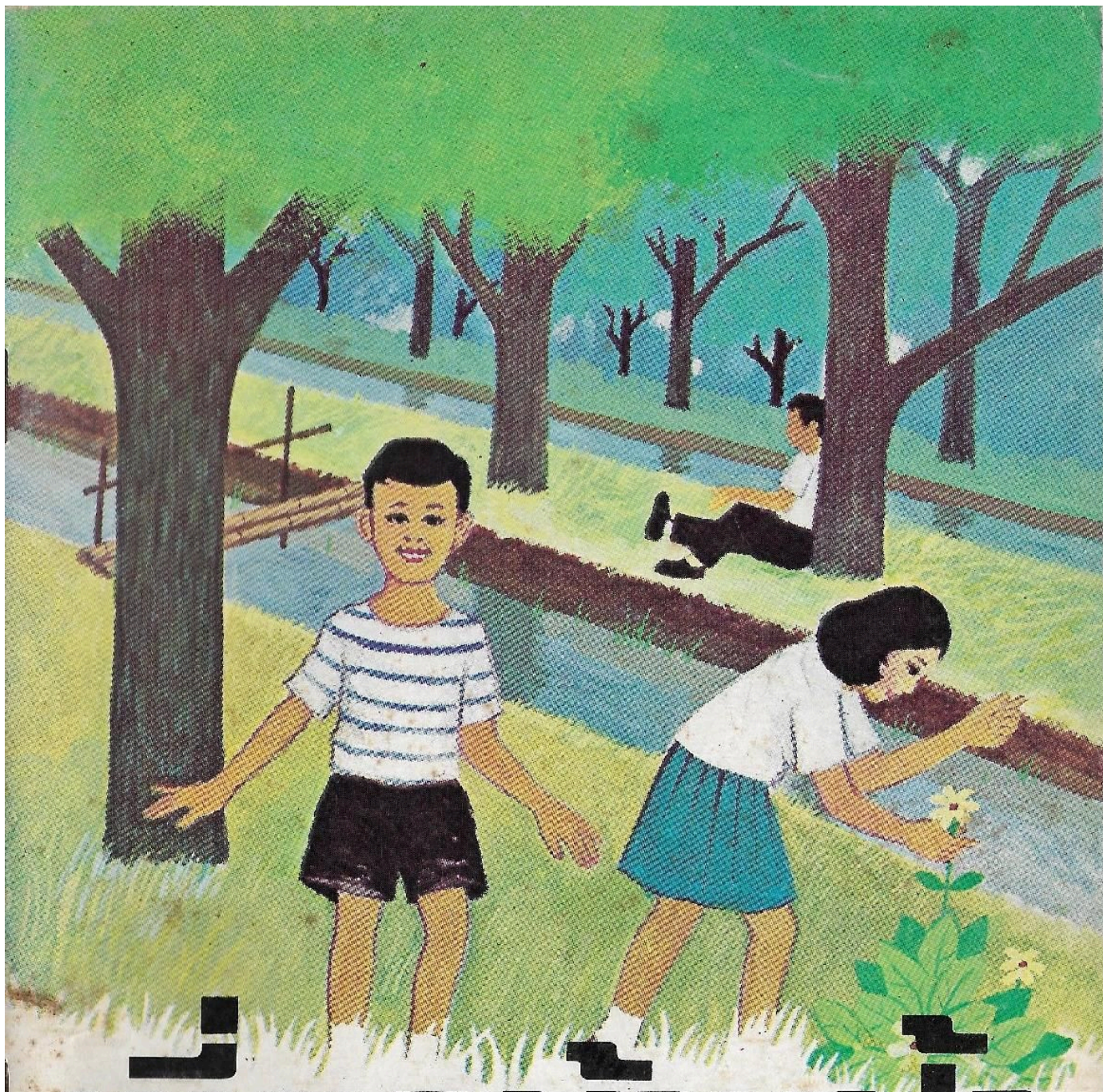

เที่ยวบ้านป่า

ก 363.12
ฟ3-4:คพพ
ด 546 ก
ด.2

DCID LIBRARY

0000001151

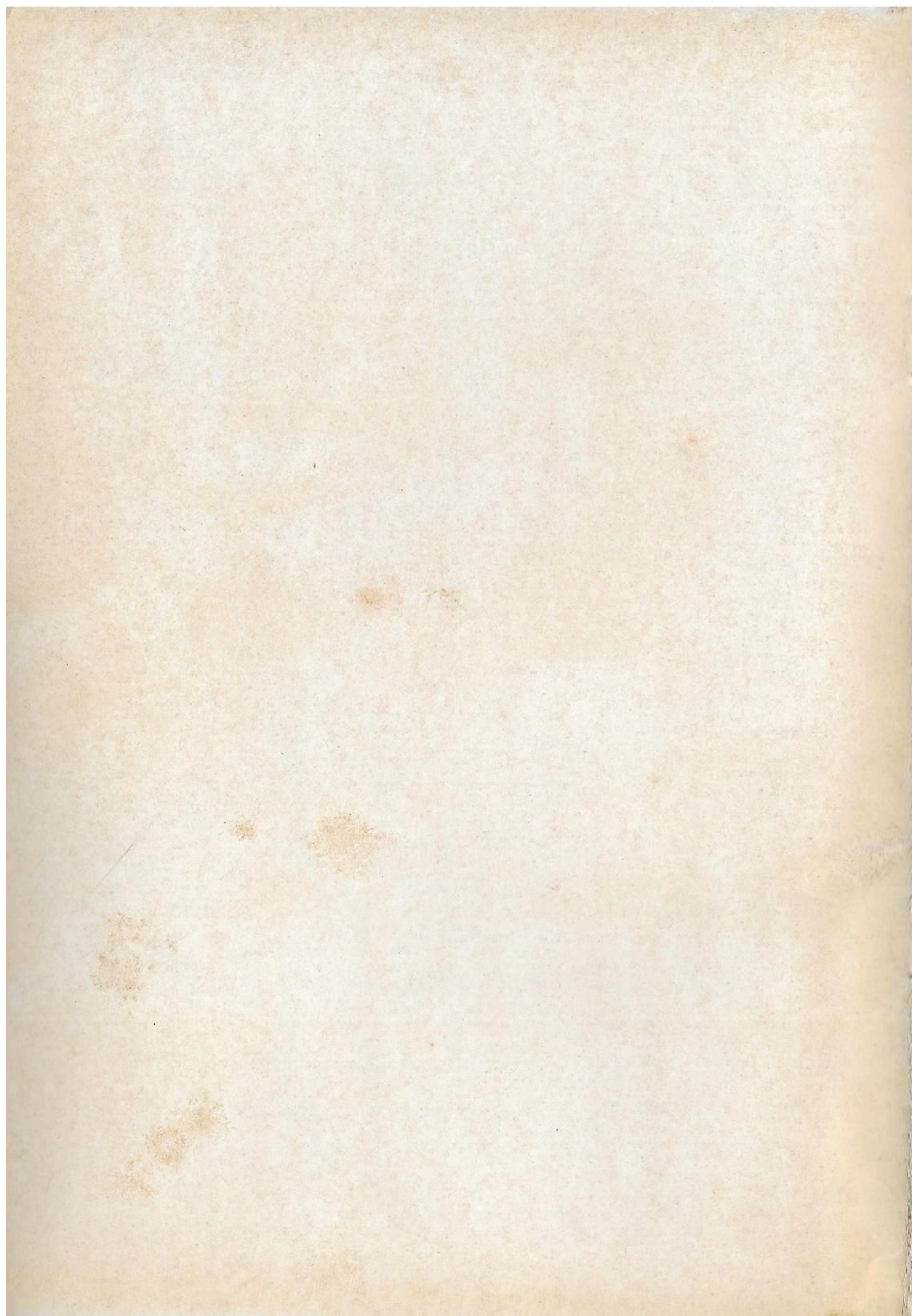
พิมพ์ใหม่

บทความชีวิต

กระทรวงศึกษาธิการ

๗.๗๕

หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต

เรื่อง

เที่ยวบ้านป่า

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ - ๔

ของ

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

พิมพ์ครั้งที่หนึ่ง ๕,๐๐๐ เล่ม

พ.ศ. ๒๕๒๘

ปกกระดาษราคาเล่มละ ๗.๗๕ บาท

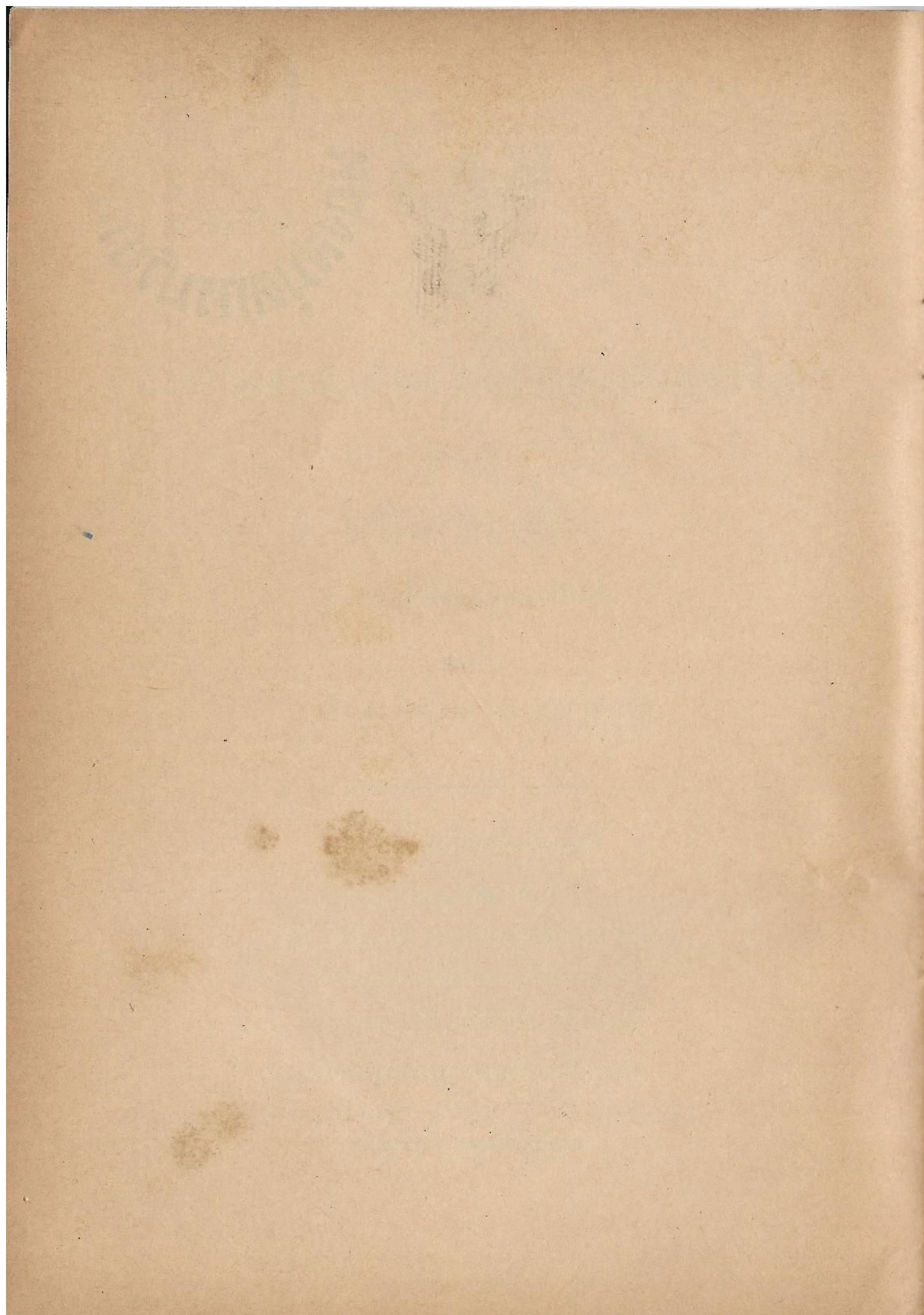
(ห้ามขายเกินกว่าราคาที่กำหนดไว้)

จัดพิมพ์โดยองค์การค้ำของครูสภา

พิมพ์ที่โรงพิมพ์ครูสภาลาดพร้าว

๕๒ ถนนลาดพร้าว บางกะปิ กรุงเทพมหานคร

มีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติ

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
เรื่อง อนุญาตให้ใช้หนังสือในโรงเรียน

ด้วยกรมวิชาการและสำนักงานศึกษาธิการเขต เขตการศึกษา ๕
ได้ร่วมกันจัดทำหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง เทียบบ้านป่า ชั้นประถมศึกษา
ปีที่ ๓ - ๔ ขึ้น กระทรวงศึกษาธิการได้พิจารณาแล้ว อนุญาตให้ใช้หนังสือนี้
ในโรงเรียนได้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๒๗

เลขที่ ๐๐๑๙๑๐ ๒๕
วันที่ ๑๓.๑. ๒๕๔๔
เลขที่ ๓๖๓.๑๒ ๔๓-๔

๗ ๕๔๖ ท

(นายบรรจง ชุตินันท์)

รองปลัดกระทรวง ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

เลขทะเบียน.....
เลขที่.....
วันที่.....

เลขทะเบียน..... 8204 น. 2
วันที่ 11 ก.ค. 32
เลขเรียกหนังสือ.....

.....
.....
.....
.....

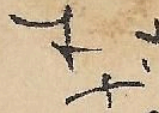
.....
.....
.....
.....

คำนำ

“เทียวบ้านป่า” เป็นหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่สำนักงานศึกษาธิการเขต
เขตการศึกษา ๕ จัดทำขึ้นตามโครงการของกรมวิชาการ ที่สนับสนุน
ให้ท้องถิ่นจัดทำสื่อการเรียนขึ้นใช้ในท้องถิ่นของตน ตามหลักสูตรประถมศึกษา
พุทธศักราช ๒๕๒๑ และกระทรวงศึกษาธิการได้แต่งตั้งคณะกรรมการ
ดังรายชื่อท้ายหนังสือนี้ เป็นผู้ตรวจ

เนื้อหาของหนังสือเล่มนี้ ให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องอุบัติเหตุและ
การป้องกัน ตลอดจนกฎจราจร ซึ่งนักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จาก
หนังสือเล่มนี้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ กรมวิชาการคาดว่า
หนังสือเล่มนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ - ๔ ได้เป็นอย่างดี

กรมวิชาการขอขอบคุณผู้ร่วมจัดทำ และคณะกรรมการตรวจทุกท่าน
ไว้ ณ ที่นี้

(นายสุรเดช วิเศษสุรการ)

อธิบดีกรมวิชาการ

๗ มิถุนายน ๒๕๒๑

เที่ยวบ้านป่า

“พ่อครับ ปิดเทอมแล้ว พ่อว่าจะพาอ้อดและอ้อยไปเยี่ยมบ้าน
มิใช่หรือครับ”

“ใช่แล้วลูก เราจะไปกัน ๓ คน แม่จะอยู่เฝ้าบ้าน”

“บ้านป่าอยู่ที่ไหนครับ”

“จังหวัดราชบุรี และอยู่ในชนบทเหมือนบ้านเราแหละ พรุ่งนี้เรา
จะเดินทางกันแต่เช้า”

รุ่งเช้า พ่อ อ้อด อ้อย ไปขึ้นคอยรถประจำทาง ซึ่งนาน ๆ จะแล่น
ผ่านมาสักคันหนึ่ง อ้อดและอ้อยตื่นเต้นที่จะได้เดินทางไปเที่ยวจังหวัดราชบุรี

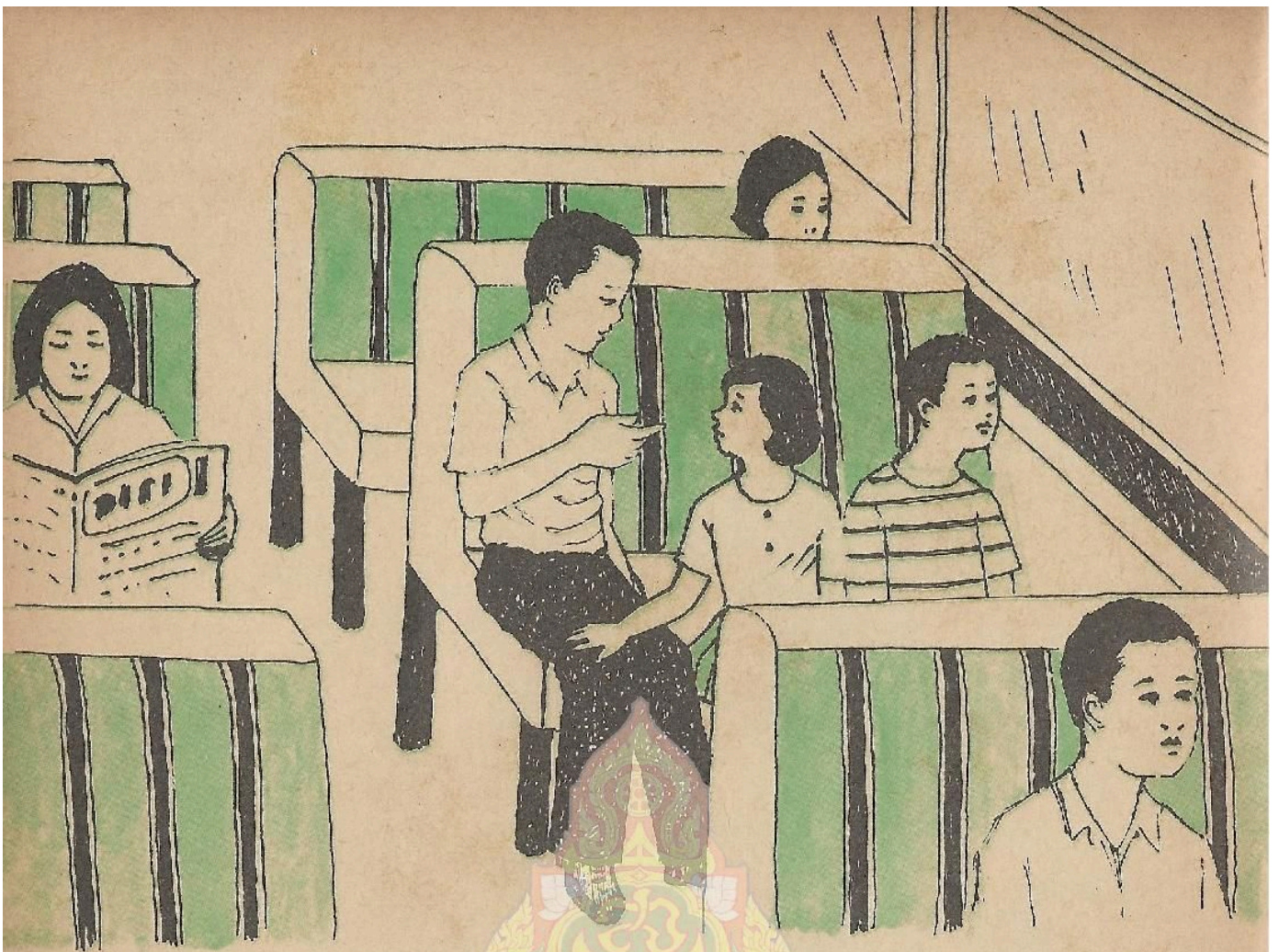
เมื่อขึ้นนั่งบนรถประจำทางเรียบร้อยแล้ว อ้อยจึงถามพ่อว่า

“พ่อคะ ทำไมเราไม่นั่งทางโน้น เพราะมีที่นั่งว่างอยู่หลายที่”

“ลูกลองช่วยกันคิดซิ ว่าทำไมพ่อจึงไม่เลือกนั่งทางขวา”

“คุณครูเคยสอนว่า ถ้าเดินบนถนนให้เดินชิดด้านขวามือนะครับ”

“ถูกแล้วลูก เพราะเมื่อรถสวนมา เราจะเห็นและหลบหลีกได้ทัน

ทันใดนั้นก็มึรถบรรทุกสิบล้อแล่นสวนมา และเฉียดผ่านไป
อย่างรวดเร็ว คนโดยสารที่นั่งด้านขวามือ ส่งเสียงร้องด้วยความตกใจ
ออดเข่าแขนพ้อ บอกด้วยน้ำเสียงตื่นเต็นว่า

“พ้อ พ้อ อ้อรู้แล้ว ถ้าเรานั่งด้านขวามือ เราอาจเป็นอันตรายได้”

“อ้อยกลัวจังเลยพ้อ รถเกือบจะชนกัน เมื่อไหร่ ถ้าใครยื่นหน้า
หรือแขนออกไป คงถูกรถเฉี่ยวแน่ๆ”

“ถึงเรานั่งด้านนี้ก็ยังไม่ปลอดภัย เพราะบางครั้งรถยนต์ที่เรา นั่ง
อาจแซงรถคันอื่น คนที่นั่งชิดหน้าต่างรถต้องระวังให้มาก จึงไม่ควร
นั่งหลับ ยื่นแขนหรือศีรษะออกนอกกรรถ มีคนตายและได้รับอันตราย
จากรถสวนกัน แซงกันมากมาย”

รยนต์เล่นผ่านหมู่บ้าน ไร่ นา ป่า ภูเขาไปเรื่อย ๆ อืด และอืด
 ขึ้นต้นที่ได้เห็นภูเขาใหญ่และสูงอยู่ใกล้ทาง

“พ่อครับ บนภูเขาไม่เห็นมีต้นไม้ใหญ่ ๆ เลยครับ”

“เดิมเคยมีต้นไม้ แต่คนลักลอบตัดไม้ทำลายป่ากันมาก ภูเขา
 แถบนี้จึงกลายเป็นภูเขาหัวโล้นไป”

“การตัดไม้ทำลายป่า ทำให้เกิดน้ำท่วมได้จริงไหมครับ”

“จริงสิลูก เมื่อฝนตกลงมาบนพื้นดิน ไม่มีต้นไม้กั้น หรือดูด
 ชับน้ำไว้ น้ำก็จะไหลป่าท่วมที่ลุ่มอย่างรวดเร็ว ทำให้บ้านเมืองเสียหาย
 คนตายก็มี เราจึงควรช่วยกันรักษาป่าไม้ไว้”

เมื่อใกล้จะถึงตลาดแห่งหนึ่ง อ้อยชี้ให้พ่อและอ้อดูพร้อมกับพูดว่า

“ดูโน่นสิคะพ่อ ไฟไหม้บ้าน ไช้ไหมคะ”

“คงไหม้เมื่อเช้านี้ หรือตอนกลางคืนนะครับพ่อ”

“ใช่ลูก เพราะบางแห่งไฟยังไม่ดับเลย”

“พ่อคะ ดูนั่นสิ แม่อุ้มลูกและร้องไห้ แกคงเสียใจมากน่าสงสารนะคะ”

“เขาวัวโจรปล้นสิบครั้ง ไม่เท่ากับไฟไหม้ครั้งเดียว คนที่ถูกไฟไหม้ก็เสียใจกันทุกคนแหละลูก”

“แล้วใครจะช่วยเขาละคะพ่อ”

“ก็มีรัฐบาล หรือสมาคมต่าง ๆ และพวกเราช่วยได้ อย่างที่บ้านเราเคยบริจาคเสื้อผ้า สิ่งของ เครื่องใช้ให้แก่ผู้ที่ตกทุกข์ได้ยาก และได้รับความเดือดร้อนไงล่ะ”

“พ่อครับ ทำไมมีข่าวไฟไหม้บ่อยจังเลยครับ”

“ไฟไหม้ ส่วนใหญ่เกิดจากความประมาท หรือหลงลืม เช่น ไม่ดับไฟให้เรียบร้อยหลังจากทำอาหาร ลืมดับตะเกียง จุดรูปเทียนบูชาพระแล้วทิ้งไว้ ปล่อยให้เด็กเล่นไม่ขีดไฟ สายไฟฟ้าชำรุด บางทีก็เกิดจากแก๊สที่ใช้หุงต้มอาหาร และยังเกิดจากสาเหตุอื่น ๆ อีกมากมาย”

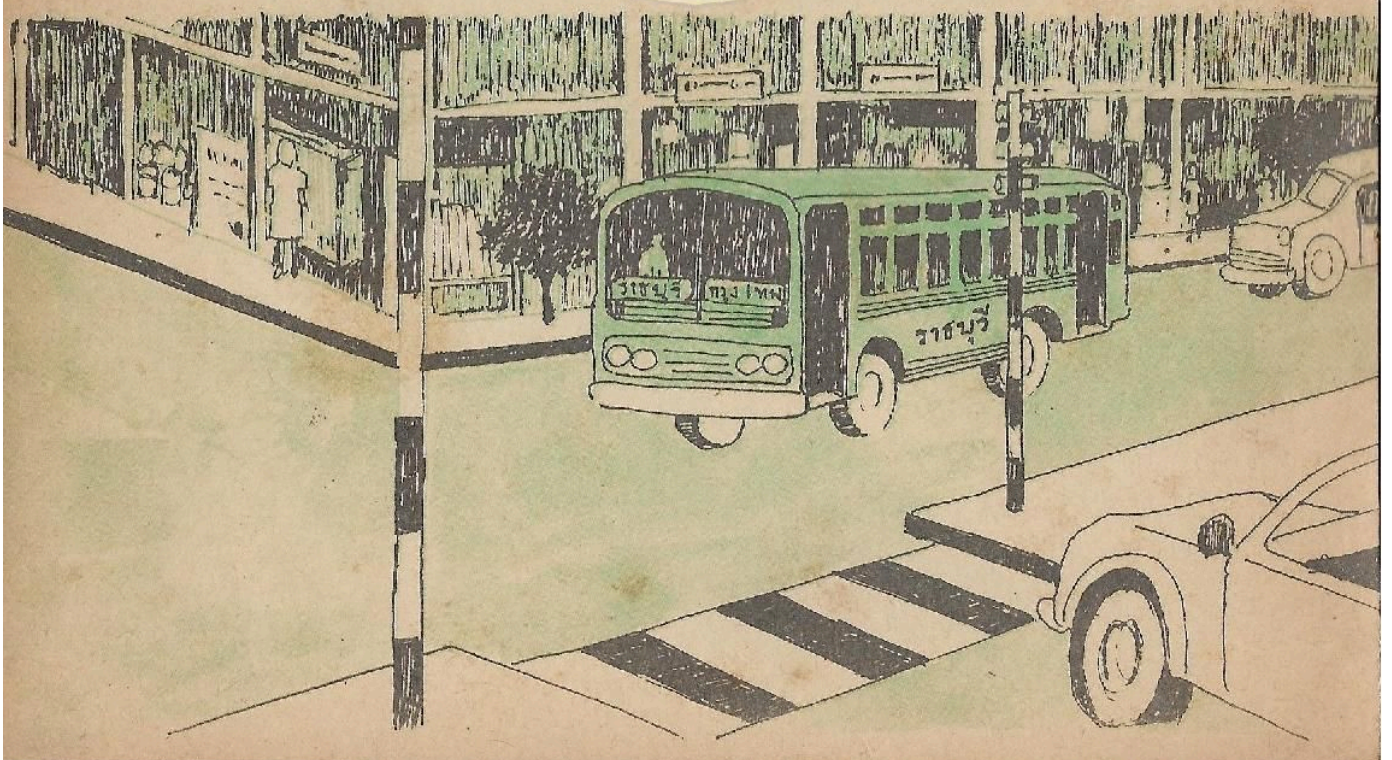
“พ่อคะ ที่นี่เขาเรียกว่าอะไร ดูบ้านเมืองใหญ่โตมีคนและรถ
มากจังเลย”

“ถึงตัวเมืองแล้วลูก นี่แหละจังหวัดราชบุรี เป็นจังหวัดเก่าแก่
ที่เจริญ มีสิ่งศักดิ์สิทธิ์ โบราณวัตถุและโบราณสถานมากมาย เช่น พระปรางค์
วัดมหาธาตุ พระนิรโรคันตรายชัยวัฒน์จตุรทิศ ที่ชาวบ้านเรียกกันว่า
พระสี่มุมเมือง ซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลปัจจุบัน พระราชทาน
เป็นพระประจำภาคตะวันตก ประดิษฐานอยู่ในมณฑปบนยอดเขาแก่นจันทน์
มีโรงงานอุตสาหกรรมเครื่องปั้นดินเผา และโรงงานทอผ้าที่มีชื่อเสียงมาก
นอกจากนี้ก็มีสถานที่ท่องเที่ยวอีกหลายแห่งที่น่าสนใจ เช่น ถ้ำจอมพล
ถ้ำเขาวิน ฯลฯ”

“รถจอดแล้ว เราไม่ลงหรือครับพ่อ”

“ยังลูก รถติดไฟแดง ดูข้างหน้าโน่นสิ”

“จริงคะ มีไฟสีแดง ทำไมจึงต้องใช้ไฟด้วยล่ะคะ”

“ในเมืองมีคนและรถมาก เพื่อความปลอดภัยจึงต้องใช้สัญญาณไฟบอกการจราจร โดยใช้ไฟสีแดงเมื่อต้องการให้รถหยุด และไฟสีเขียวให้รถผ่านไปได้”

“พ่อ นั้นไฟสีเหลืองแล้วค่ะ”

“ไฟสีเหลืองเป็นไฟที่บอกสัญญาณ หรือเตือนว่าจะเปลี่ยนสัญญาณไฟ เช่น จากสีแดงเป็นสีเขียว หรือสีเขียวก็จะเปลี่ยนเป็นสีแดง ถ้าเราจะข้ามถนนต้องดูสัญญาณไฟตรงข้าม ถ้าเป็นไฟสีแดงจึงจะข้ามไปได้ บางแห่งคนจะข้ามถนนตรงทางม้าลาย”

“ลูกดูโน่นสิ”

“อ้อยไม่กล้าข้ามหอรอกค่ะ กลัวรถจะชนเอา”

“ถ้าข้ามถนนโดยระมัดระวังก็ไม่ใช่ไร ก่อนข้ามต้องมองขวามองซ้ายแล้วจึงมองขวาและข้างหน้า เมื่อเห็นว่าว่างก็ให้รีบข้ามไป เป็นเด็ก ๆ ควรจะข้ามถนนพร้อมกับผู้ใหญ่จะปลอดภัยดี”

เมื่อลงจากรถแล้วทั้ง ๓ คน จึงเดินไปตามทางเท้า เพื่อไปยังท่าเรือ

“ลูกอย่าเดินลงจากทางเท้านะ เดี่ยวรถจะชน”

“ในเมืองมีทางเท้าให้เดิน ทำให้ปลอดภัยดีนะครับพ่อ”

“ใช่แล้วลูก ถ้าเราเดินบนทางเท้า หรือที่เรียกว่าฟุตบาทเราก็จะปลอดภัย บนทางเท้านี้ ถ้าเล่นหรือหยอกล้อกันอาจทำให้เกิดอันตรายได้ เราหยุดกินอาหารก่อนดีไหมลูก”

“มีร้านอาหารอยู่หลายร้าน เราจะกินร้านไหนดีล่ะพ่อ”

“ร้านไหนก็ได้ ดูให้สถานที่สะอาด ไม่อยู่ติดถนน เพราะร้านที่อยู่ติดกับถนน เวลารถวิ่งผ่านไปมา มักจะมีฝุ่นละอองมาก”

ในขณะที่รับประทานอาหารนั้น ออดก็ถามพ่อว่า

“บ้านป้าไปอีกไกลไหมครับ”

“ไม่ไกลหรอกลูก นั่งเรือไปตามลำน้ำอีกสักครู่ก็ถึง”

“แม่น้ำท่าจีนหรือคะพ่อ” อ้อยถาม

“ไม่ใช่ แม่น้ำแม่กลองต่างหาก”

“แม่น้ำแม่กลองไหลผ่านจังหวัดกาญจนบุรี ราชบุรี และไหลสู่ทะเลที่จังหวัดสมุทรสงคราม”

“แล้วบ้านป้าอยู่ที่ไหนคะ”

“อ้าเกอดำเนินสะดวกจ๊ะ”

อ้อดและอ้อยรู้สึกตื่นเต้นและดีใจ ที่จะได้เดินทางโดยเรือเป็นครั้งแรก พ่อบอกกับอ้อดและอ้อยว่า

“การลงเรือหรือขึ้นจากเรือ ก็ต้องระมัดระวังเช่นเดียวกับรถ”

“ลูกว่าทางเรือไม่น่ากลัวเหมือนทางรถหรอกค่ะพ่อ”

“พ่อว่าทางเรือต้องระมัดระวังมากขึ้นนะลูก เพราะเรือลំง่าย การขึ้นลงก็ต้องระวัง คือลงและขึ้นทีละคนไม่แย่งกัน ไม่หยอกล้อหรือ

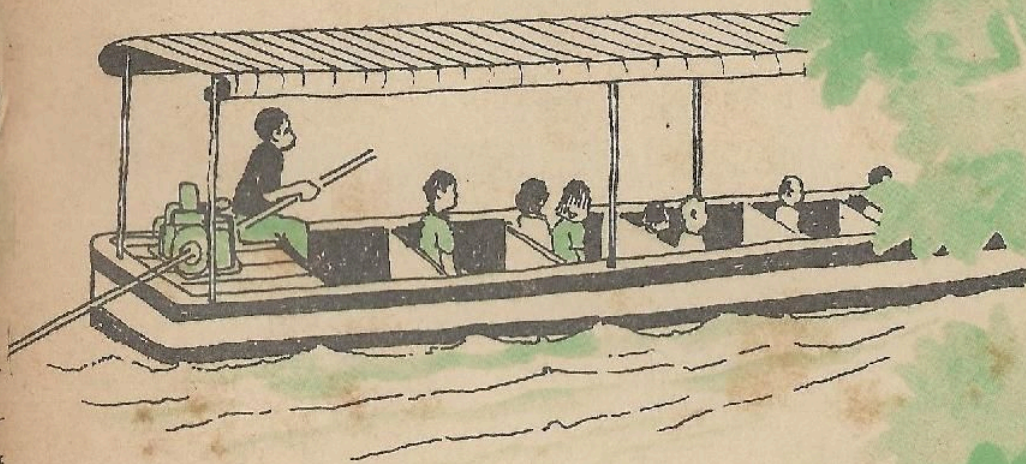
เล่นบนเรือ ไม่ใช่เท้าหรือมือราน้ำเล่น ไม่จับกราบเรือเพราะจะทำให้เกิดอันตรายได้ ควรจะลงหรือขึ้นเมื่อเรือจอดนิ่งแล้ว”

“พ่อครับทำไมรถขับชิดซ้าย เรือขับชิดขวาล่ะครับ” อ้อดถามด้วยความสงสัย

“ไม่เหมือนกันหรอกลูก รถจะขับชิดซ้าย แต่เรือจะขับชิดขวา เพราะเป็นกฎจราจรทางบก และทางน้ำนะลูก”

“พ่อคะ ขอว์กน้ำเล่นได้ไหมคะ”

“ไม่ได้หรอกลูก ดูซิ แต่ละคนเขานั่งนิ่ง ๆ กันทั้งนั้น บางคนก็ถอดรองเท้า เพราะถ้าเรือล่มจะได้ว่ายน้ำได้ทันทั่วทั้งที่ ถ้าเราเห็นว่า

เรือลำใดมีคนแน่น หรือเพียบน้ำเราก็ก็นำไป เรือที่บรรทุก
น้ำหนักมากเกินไปอาจล่มได้ง่าย”

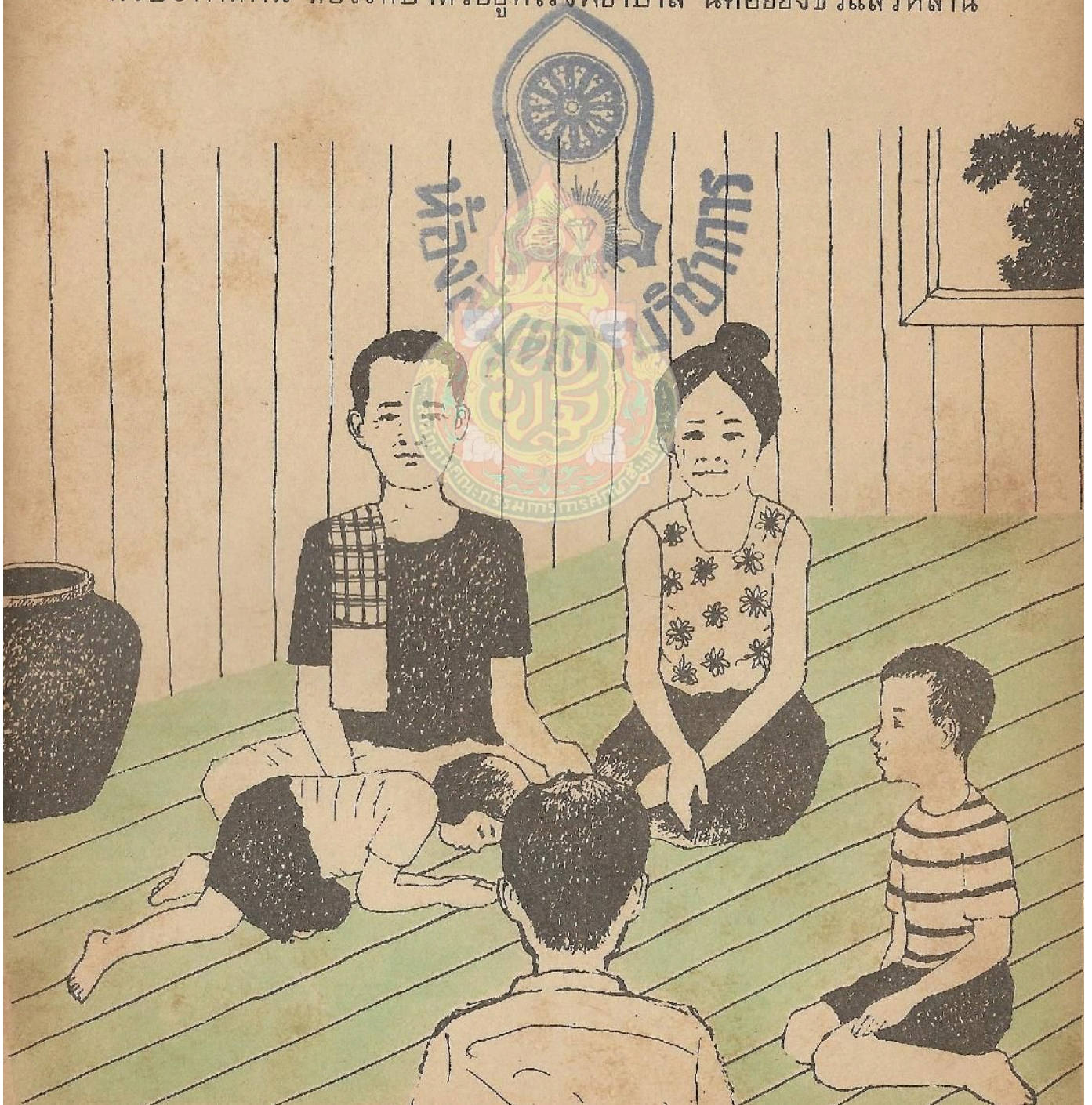
บ้านป่าตั้งอยู่ริมแม่น้ำ มีท่าจอดเรือหน้าบ้าน เมื่อเรือจอดพ่อ
และลูกเตรียมขึ้นจากเรือ พ่อจึงเตือนฮอดและฮ้อยว่า

“อย่าจับกราบเรือนะลูก เดี่ยวเรือเข้าเทียบที่จอดก็จะกระแทกมือได้
รอให้เรือหยุดนิ่งเสียก่อนแล้วค่อยขึ้น ระวังอย่าเหยียบตรงที่มีตะไคร่น้ำ
นะลูก จะลื่นหกล้มอาจตกลงในน้ำได้”

เมื่อขึ้นบนบ้านเรียบร้อยแล้ว พ่อจึงพาอ้อดและอ้อยไปกราบป้า
และลุง

“ป้าครับ พ่อบอกว่าป้าป่วยอยู่นานเป็นอะไรครับ”

“ล้มในห้องน้ำจะ ฟิ้นห้องน้ำมันลื่น ป้ารีบ ๆ ไม่ทันระวังจึงล้ม
ศีรษะฟาดพื้น ต้องรักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาล นี่ค่อยยังชั่วแล้วหลาน”

“ผมคิดว่าอันตราย หรืออุบัติเหตุจะเกิดจากรถจากเรือเท่านั้น
ที่บ้านก็เกิดได้เหมือนกันหรือครับ”

“อุบัติเหตุเกิดได้ทุกเวลา และทุกสถานที่ ถ้าเราประมาทเดินเลื้อย
หรือรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เมื่อเร็ว ๆ นี้ เด็กข้างบ้านป้าก็ถูกไฟช็อตตาย
เพราะเล่นปลั๊กไฟ”

“ที่บ้านอ้อยไม่ได้ใช้ไฟฟ้านี่คะป้า คงไม่เป็นอะไร”

“ก็ไม่เฉพาะแต่อันตรายจากไฟฟ้าหรอกนะ ไฟจากเตาถ่าน น้ำร้อน
ของเหลมคม ของเล่น การปีนป่าย ก็ต้องระวัง อาจพลาดพลั้ง พลัดตก
หกล้ม เป็นอันตรายได้เช่นกัน”

“เราจะป้องกันได้อย่างไรครับป้า”

“อ้อยเห็นแม่ดับไฟในเตาทุกครั้งที่ทำอาหารเสร็จ”

“ใช่แล้วจ้ะ ที่บ้านป้าใช้ไฟฟ้าก็ต้องปิดไฟและถอดปลั๊กทันที
เมื่อใช้เสร็จ สำหรับเครื่องใช้ที่เป็นของเหลมคม เช่น จอบ เสียม มีด
กรรไกร ก็ควรเก็บเข้าที่ให้เรียบร้อย”

“อ้อคงพอจะรู้แล้วสินะ ว่าการป้องกันอุบัติเหตุขึ้นอยู่กับที่เรารู้
จักระมัดระวัง ไม่ว่าจะเป็นในการเดินทางโดยรถ เรือ จักรยาน จักรยานยนต์
หรือการเดินเท้า แม้การใช้ยา การใช้ไฟฟ้า ของมีคม และเครื่องใช้ต่าง ๆ
ก็ต้องจัดให้เข้าที่เป็นระเบียบเรียบร้อย จะใช้หรือทำอะไรจะได้ไม่เกิดอันตราย”

“ป้าว่าหลานคงเบื่อฟังแล้วสินะ ขวนพ่อไปเดินเล่นสิ ในสวน
หลังบ้านมีผลไม้หลายอย่าง เลือกเก็บเอาก็กินแล้วกัน”

“ชมพู่พวงนั้นแดงน่ากินจัง พี่อ้อช่วยเก็บให้อ้อยด้วยนะ”

“ระวังนะลูก อย่าป็นทางกิ่งเล็ก ประเดี๋ยวกิ่งหักจะตกลงมา”

“อ้าว! อ้อย”

อ้อยร้องไห้โฮด้วยความตกใจ พ่อรีบดึงแขนอ้อยขึ้นจากท้องร่องสวน

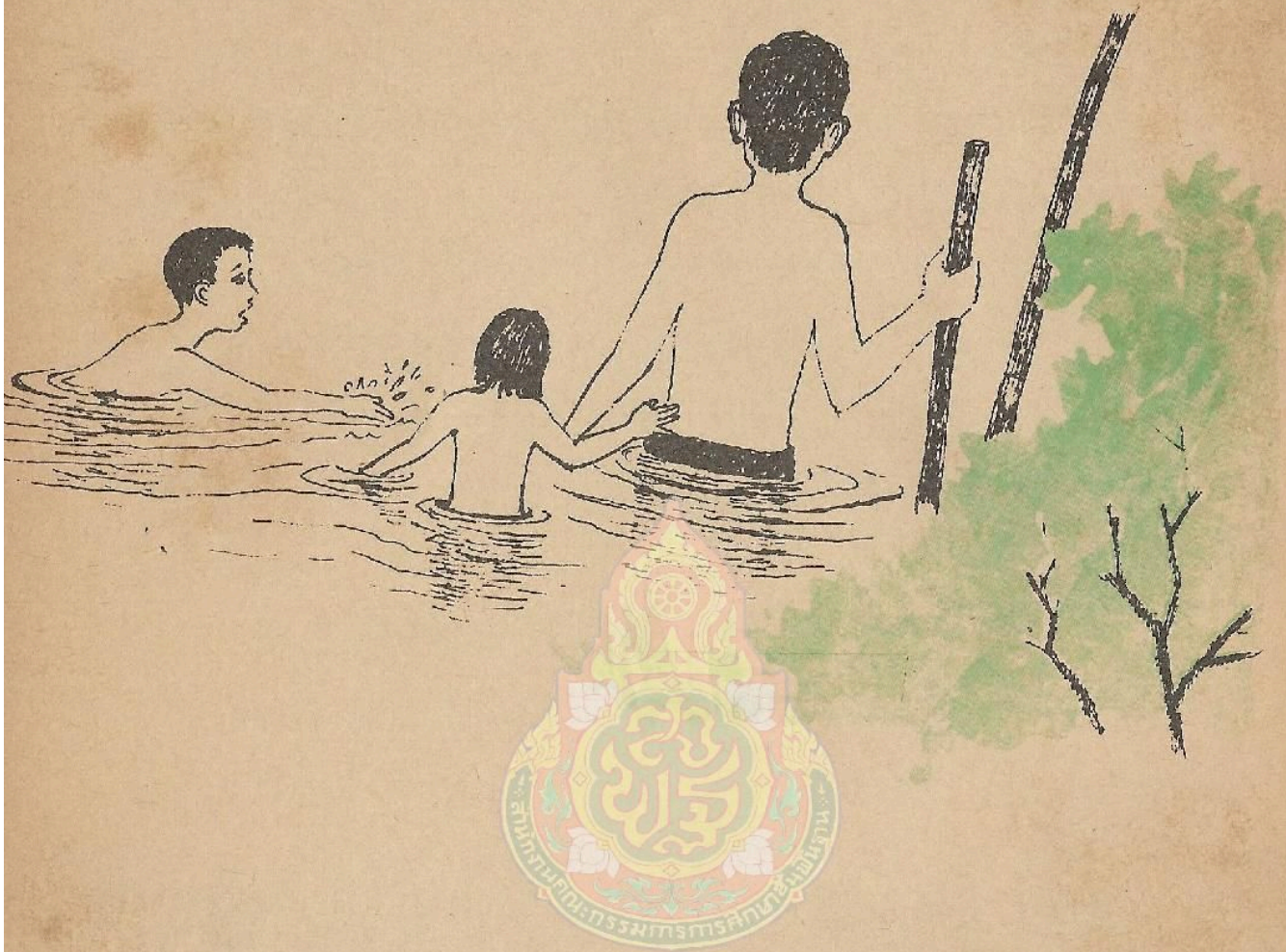
“ทำไมตกลงไปในร่องสวนล่ะ”

“อ้อย มัวแต่เดินมองชมพู่ ไม่ทันเห็นท้องร่อง”

“เวลาเดินต้องระวังนะลูก ไม่ว่าจะเดินริมถนน บนทางเท้า ข้ามสะพาน ร่องสวน หรือบนคันนาก็ต้องระวัง ถ้ามัวแต่เหม่อมอง อาจถูกรถชน พลัดตก หกล้ม อย่างที่เป็นนี้แหละ บางครั้งอาจจะถูกแมลง หรือสัตว์มีพิษกัดก็ได้”

“อ้อด ลงเถอะลูก กลับบ้านอาบน้ำกันดีกว่า”

“ลงอาบน้ำในแม่น้ำกันเถอะครับพ่อ”

“พ่อลงด้วยนะ อ้อยไม่กลัว”

“ได้สิ ลูกว่ายน้ำยังไม่เก่ง ไม่ควรลงเล่นน้ำตามลำพัง”

“ระวังฮึดดเรือมา อย่าว่ายเข้าไปใกล้เรือ ประเดี๋ยวถูกใบจักร
เรือหางยาวนะ เพราะเคยมีคนว่ายน้ำเข้าไปใกล้เรือ ขาถูกใบจักรเรือตัดขาด
แล้วคลื่นก็แรงด้วย จะจมน้ำ”

“ขึ้นกันเถอะ ป่านนี้ปากคงคอยกินอาหารเย็นแล้ว”

“พ่อครับ ออดชอบบ้านป่าจัง เราจะอยู่ที่นี้ไปอีกกี่วันครับ”

“อยู่นาน ๆ ซิหลาน จะได้อยู่เป็นเพื่อนป่าด้วย”

“เราคงอยู่นานนักไม่ได้หรอก พ่อมีงานที่จะต้องทำอีกมาก ไว้โอกาสหน้าลูกคงได้มาเยี่ยมป่าอีก”

“อ้อยไม่ชอบนั่งรถยนต์ นั่งรถไฟกลับกันดีไหมคะพ่อ”

“ดี ดี ออดก็ชอบ”

ในวันกลับอ้อยและออดไปลาป่าและลุง ป่าได้กล่าวเตือนว่า

“ป้าอยากเตือนหลานว่า อุบัติเหตุเกิดขึ้นได้เสมอ ถ้าเราเผลอหรือประมาท พวกหลานจะกลับทางรถไฟ ต้องรู้ไว้ด้วยว่า รถไฟไม่ใช่จะปลอดภัยเสมอไป จะขึ้นลงก็ต้องระวังให้รถจอดนิ่ง ๆ ก่อน และขณะรถแล่นก็最好不要ยื่นหน้าออกนอกหน้าต่าง อาจชนราวสะพาน และไม่ควรปีนที่บันได อาจพลัดตกลงมาเป็นอันตรายได้เช่นกัน ป้าขออวยพรให้หลาน เดินทางกลับถึงบ้านด้วยความปลอดภัย ปิดภาคเรียนคราวหน้าหลานมาเที่ยวบ้านป้าอีกนะจ๊ะ”

คำที่ควรรู้

กราบ	ไม่เสริมแคมเรือให้สูงขึ้น, แคมเรือ
จักร	สิ่งที่มีรูปเป็นวงกลม มีพื้นเพื่องหมุ่นด้วยพลังงานต่าง ๆ
ทุกข์	ความยากลำบาก, ความไม่สบายกายไม่สบายใจ
เทียบ	เอามาให้ใกล้กัน
บริจาค	การสละ, การให้, การแจก
โบราณ	เป็นของเก่าแก่มีในกาลก่อน
โบราณวัตถุ	สิ่งของโบราณที่เคลื่อนที่ได้ เช่น พระพุทธรูป, ศิลาจารึก ฯลฯ
โบราณสถาน	สิ่งของโบราณที่เคลื่อนที่ไม่ได้ เช่น โบสถ์ วิหาร ฯลฯ
ประดิษฐาน	การตั้งไว้ (ใช้แก่สิ่งที่เคารพนับถือ)
ประมาท	เลินเล่อ, เผลอ, ลืมสติ
พระนโรत्ตรัยชัยวัฒน์จตุรทิศ (พระ-นิ-ระ-โร-กัน-ตะ-ราย-ไช-ยะ-วัด-จะ-ตุ-ระ-ทิศ)	
พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๖ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สร้างพระพุทธรูปประจำรัชกาลของพระองค์ขึ้น และทรงพระนามว่า “พระนโรत्ตรัย” เพื่อขอประทานพระพุทธรูปได้โปรดดลบันดาลให้ปวงพสกนิกรของพระองค์ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บทั้งปวง ปราศจากอันตรายให้อยู่ดีกินดี จึงเป็นที่นับถือของประชาชนเรื่อยมา	

พระมหากษัตริย์พระองค์อื่นก็ได้มีการสร้างพระ
ประจำพระองค์ แต่ประดิษฐานไว้ในพระราชวัง
ในวันเสาร์ที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๐๙ กรมรักษาดินแดน
จึงได้ประกอบพิธีพุทธาภิเษกหล่อพระนिरโรคันตราย
ขึ้นเป็น ๒ แบบ คือเป็นพระบูชาและพระเครื่อง
ถวายพระนามว่า พระนिरโรคันตรายชัยวัฒน์ และ
ในวันศุกร์ที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๑๑ พระบาทสมเด็จพระ
พระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงดำเนินเททองหล่อ
“พระนिरโรคันตรายชัยวัฒน์จตุรทิศ” หรือพระ-
สี่มุมเมือง เพื่อประดิษฐานไว้ประจำทิศทั้ง ๔
ของประเทศไทย คือ

ทิศเหนือ ประดิษฐานไว้ที่จังหวัดลำปาง
ทิศใต้ ประดิษฐานไว้ที่จังหวัดพัทลุง
ทิศตะวันออก ประดิษฐานไว้ที่จังหวัดสระบุรี
ทิศตะวันตก ประดิษฐานไว้ที่จังหวัดราชบุรี
สถูป หรือปราสาท ที่มีรูปคล้ายต้นกระบองเพชร
มียอดสูงขึ้นไป

พระปรารักษ์

เพียบ

มณฑป

รัฐบาล

อุบัติเหตุ

เกือบจมน้ำ, เต็มแป้น, หน้า

เรือนยอดที่มีรูปสี่เหลี่ยม

องค์การปกครองบ้านเมือง

เหตุที่เกิดขึ้นโดยไม่คาดคิด, ความบังเอิญเป็น

คณะผู้จัดทำ

นายวัชรินทร์	โสไกร	นายประพันธ์	อุบลธรรม
นายไกรพุทธ	เพชรรัตนกุล	นางพยอม	สุขมาก
นางพูนเพชร	บุญประเสริฐ	นางไพเราะ	นิละคุปต์
นางสุนันท์	อุดมเวช	นายจิระศักดิ์	อุบลธรรม

กรรมการผู้ตรวจ

นางสาวพัฒน์	ภาสบุตร	นางสิรินทร์	ช่วงโชติ
นายสมพงษ์	พละสุรย์	นางทิสนา	แซมมณี
นายเปื้อน	เปลี่ยนสายสืบ	นางมีบุญ	มาลยมาน
นายมานพ	กาละดี	นางสาวน้ำทิพย์	อักษรกุล
นางสาวประไพ	วัฒนพงษ์	นายมนูญ	ดารามิตร
นายวิริยะ	สิริสิงห์	นายไสว	มาลาทอง
นางรัตนา	ภาษาฤทธิ์	นายเชษฐา	แซมประเสริฐ
นางสาวฉวีวรรณ	สุขสมจิตร		

บรรณาธิการ

นางรัตนา	ภาษาฤทธิ์
นางสาวฉวีวรรณ	สุขสมจิตร

ปกและภาพประกอบ

นายณรงค์ แก้วสว่าง

เลขที่

1624

พิมพ์ที่โรงพิมพ์สุรสาธาณพริ้ง

นายกำธร สติรกุล ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา

๒๐๕ : ๒๓ - ๒๔ (๑)